

de Forslag, som det høitærede Ministerium kommer med; og naar den høitærede Krigsminister mener, at det gjælder om, at vi nu ordne vort militære Forsvar, fordi det ellers kunde blive os dyrt, naar Selbshytet kom, og Alt blev vippet overende, og der kom Løse Tilstande, vil jeg svare, at den høitærede Minister atter her ser feil; thi vi ville netop Selbshytte for at komme ud af de løse Tilstande; at Militærismen truer os, og at i det Hele taget militære Stormagtsider beherske Ministeriet, syntes ogsaa at fremgaa en Gang paa en mærkelig Maade af den høitærede Krigsministers Ord, idet han tog os 1,800,000 Mennesker og sammenlignede os med Rom under Cæsarerne og med Frankrig under Napoleon. Det er virkelig at trække Sagerne for meget ved Haarene at drage den Slags Sammenligninger og derpaa basere Forslag om vort Forsvarsvæsen. Jeg skal endnu kun tilføie et Bevis for, hvor lidt der tages Hensyn til vore naturlige og økonomiske Forhold, og det er, at her vil man have os til at forhandle om denne Fæstnings- og Forsvarsplan, som skal koste 72 Mill., og saa har man ikke en Gang i sin Plan optaget den Ting, at Kælvbodsstrand skal uddybes saaledes, at Flaaden kan komme ud den Vej. Man tænkte sig, at vor Marineminister har samtidig været Krigsminister i en Række af Aar og været med til at forelægge en Forsvarsplan, som vi nu skulle tage et Stykke af, og hvor Talen er om Kjøbenhavns Forsvar, og saa har han ikke en Gang tænkt paa at faa Kælvbodsstrand uddybet. Nu siger man, at vi skulle lægge vore Fæstningsværter længere ud, fordi man udvider Havnen mod Nord. Ja, det er meget fornuftigt af Kjøbenhavn, at den udvider Havnen mod Nord og ikke bryder sig om at udvide den mod Syd, thi Kjøbenhavn veed, at gaa vi ind paa de andre Fæstningsfager, saa er selvfølgelig det Første, vi ville gjøre, at skaffe Flaaden et Udløb Syd paa, saa at dette Løb faar Kjøbenhavn gratis; men skulle vi derfor vedblive at lægge Fæstninger længere og længere ud, naar det faktisk er klart, at et Bombardement aldrig vil kunne undgaa, og naar det forholder sig, som den ærede Minister til Overslod ansøgte, at en Flaade damper uden Videre forbi alle Søforterne? Ja, naturligvis, den lader dem flyde paa sig, damper forbi og løber ind til Toldboden og sætter der 30,000 Mand i Land. Nei, der gives andre Maader at fiksre Kjøbenhavn paa. Det kan gjerne være, at man kan komme til at bygge Søforterne, men det Første og Vigtigste er dog, at vi maa sætte Søværnet i Stand til at forsvare Kjøbenhavn. Det er en Frøse, at Flaaden skal

frigjøres. Nei, den skal være der, hvor der er Brug for den, og det maa indrettes saaledes for den, at den kan arbejde. Langt vigtigere end Søforter er derfor Kælvbodsstrands Uddybning og saa den Ting, at vi have vort Torpedovæsen i Orden, saaledes at vi selv kunne lave vore Torpedoer og Baadene, og at de kunne ligge i Ro og være beskyttede for Bombardement. Thi et Bombardement kunne vi aldrig undgaa, da vi ikke have de Kanoner og Projektiler i Dag, som opfindes i Morgen. Men det er dog ikke til saa megen Skade; thi skulle vi dog lade os slaa ihjel i aaben Mark, saa kunne vi ogsaa tage en Smule Bombardement, især da de Ting, der skulle ligge i Magasinerne, ikke ligge der under saadanne Forhold, hvor de blot vilde ligge hen for at blive skudt itu, men ligge der, hvor de skulle bruges. Kjøbenhavn kan nok forsvares uden at have de døde Bolde og uden disse Oversømmelser, som gjøre, at der kun kan være Fæstning i Tøvet. Men om Sligt kunne vi ikke diskutere her med Nytte; thi i den Henseende ere vi ikke Sagkyndige; det er Ting, som Krigsministeren ganske vist skal komme med, men lad os saa først faa de finansielle og de politiske Grunde, hvorfor man skal gaa ind paa saadanne Forslag. Det er Noget, der aldrig har foreligget fra Ministeriet; det er ikke Krigs- og Marineministeren, men det er Finantsministeren og Conseilspresidenten og Udenrigsministeren, som skulle komme med disse Ting, og ere vi enige med dem derom, saa komme vi nok ud af, hvorledes Detaillerne i Planen skulle være. Jeg vil derfor ende med at sige, at jeg støtter ubetinget dette Forslag til at standse en Forhandling, som har været snart i 10 Aar, uden at der har foreligget noget virkelig Grundlag, og jeg siger det med en saa meget fuldere og fastere Overbevisning, som det overhovedet er min fulde og faste Overbevisning, at der aldrig vil blive her paa Rigsdagen vedtaget nogen Kjøbenhavns Befæstning; thi have vi først vedtaget en saadan, og ligger Fæstningen der først, saa skal en Stormagt erobre den, men saa længe der ingen er, kunne vi ogsaa have Udsigt til at hævede vor Selvstændighed og leve i Fred.

Krigsministeren (Bahnsøn): Det ærede Medlem, der nu satte sig, var jo af den Mening, at det er ønskeligt her at forhandle videre, og han kan have Ret deri. Efter hvad han har udtalt, vil jeg sige, at det vist ogsaa er ønskeligt for mig at forhandle med det ærede Medlem, thi vi staa